

[Jens Høyer.]

paa de store. Det regner jo dog, naar det regner, over det hele, paa de smaa Brug saavel som paa de store, og naar der nu paa en Egn har været en daarlig Høst, er det ikke saa nemt for en Landmand at gaa til Naboen og bytte og faa godt Korn, men han skal længere væk, og det, jeg vilde fremdrage, var Spørgsmaalet om, hvordan denne Ombytning kan praktiseres. Selvfølgelig er Hjælpsomheden heldigvis stor blandt Landmænd. Hvor en Nabo kan bytte med en Nabo, gør han det naturligvis gerne. Paa den anden Side er det dog ogsaa saaledes, at naar en Mand har afleveret, hvad han skal aflevere, og har anvendt den Saasæd, han selv skal bruge, og maaske har en lille Rest, er han muligvis ikke tilbøjelig til at give denne lille Rest fra sig, naar han har Dyr, som trænger til den, saa der kan i Praksis opstaa visse Vanskeligheder den Sag vedrørende.

Saa vil jeg blot lige gentage noget af det, jeg omtalte i min første Tale, nemlig Spørgsmaalet vedrørende Anvendelsen af Blaasten. Jeg er meget ked af, at det er blevet forbudt at anvende Blaasten til Bekæmpelse af Plantesygdomme, specielt gul Spidssyge, som er en hærgende Sot i mange Egne af Jylland. Selv om der bruges Kunstgødning, høster man ikke noget, naar man ikke har givet det almindelige Tilskud af Blaasten, som paa disse Egne er en nødvendig Forudsætning for, at der i det hele kan høstes noget.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri

(Bordning): Angaaende Bestemmelsen om Blaasten vil jeg gerne sige, at den er udstedt, for at man kan anvende de smaa Mængder af Blaasten, man har, til det allermest nødvendige. Jeg er vis paa, at det ærede Medlem er enig med mig i, at det vilde være ønskeligt, at vi havde noget mere, saaledes at vi kunde anvende Blaasten, baade hvor det er allermest nødvendigt, og andre Steder, men naar vi kun har et begrænset Kvantum, maa man nøjes med at anvende det, hvor det er mest nødvendigt.

Med Hensyn til Saasæden vil jeg gerne oplyse, at det i de fleste Tilfælde er værst for de mindre Landbrug. Hvis Tørken rammer haardt, rammer den haardere, kan man sige, paa en lille Ejendom, hvor der er færre Tønder Land, end paa de større, der i Almindelighed har flere Slags Jord. Jeg tror derfor nok, at Vanskelig-

hederne bliver størst for de mindste Landbrug. Dermed er naturligvis ikke sagt, at det ikke ogsaa kan blive galt for nogle af de større Landbrug, men i Almindelighed er det værst for de mindre. Jeg vil tro, at Spørgsmaalet kan løses derved, at vi i Kornloven har en Bestemmelse, hvorefter der af den Kornmængde, der kommer ind, skal tildeles de Landmænd, som har under 5 000 Kr.s Jordværdi, 100 000 t, og vi har netop i Ministeriet sammen med De samvirkende Husmandsforeninger, som vi skal forhandle med om det Spørgsmaal, vedtaget, at en hel Del af dette Korn skal tildeles saa sent, at man derigennem sikrer, at de paagældende har Saasæd. I Kornloven er indsat den Bestemmelse, at det udelukkende skal tildeles dem, der har under 5 000 Kr.s Jordværdi, men da jeg ligesom det ærede Medlem er klar over, at der ogsaa kan blive Vanskeligheder for større Brug, har man truffet den Bestemmelse, at man vil forsøge at faa dem til at hjælpe hinanden, saaledes at de Landmænd inden for de mindre Brug, som kan undvære den tildelte Saasæd, afleverer deres Mærker og faar de 3 Kr., som de er værd, og som de har Lov til at tage for dem, hvorefter det, der afleveres paa denne Maade, saa tildeles de Landmænd i de tørkeramte Egne, som ikke har Saasæd. Jeg haaber, at Spørgsmaalet paa den Maade kan løses for alle Husmænd med under 10 000 Kr.s Jordværdi, og naar det er Tilfældet, tror jeg ikke, at der bliver ret mange Landmænd tilbage, for i disse tørkeramte Egne, hvor Jorden er meget let, er det ikke saa forfærdelig mange Ejendomme, der har over 10 000 Kr.s Jordværdi. Jeg erkender, at der selvfølgelig ogsaa blandt de større Ejendomme kan være Vanskeligheder for nogle enkelte, men jeg vil, som sagt, tro, at Husmændene kan klare Spørgsmaalet for deres Vedkommende. De $\frac{2}{3}$ af samtlige Landmænd findes i denne Gruppe med under 10 000 Kr.s Jordværdi, og derfor tror jeg ikke, det vil blive saa vanskeligt. Hvis de større Landmænd ogsaa vil hjælpe hinanden, mener jeg, Spørgsmaalet kan løses, men det kan ikke løses uden Velvilje fra dem, som har Korn at aflevere til de enkelte, som ikke har egnet Saasæd og derfor nødvendigvis maa have det fra andre.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.